

நித்திய மகிழ்ச்சி

2

**சகோ. பிரன்ஹாம்
அவர்களின்
மேற்கோள்கள்**

(படங்களுடன்)

அவர்கள் ஒரு மாளிகையை
எனக்காக அங்கே
கட்டிக்கொண்டிருக்கி
றார்கள்!

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

ஒரு கூடாரமோ அல்லது ஒரு
குடிசையோ, நான் ஏன் கவலைப்பட
வேண்டும்?

அவர்கள் ஒரு மாளிகையை எனக்காக
அங்கே கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்களே!

அவருடைய கருவூலப் பெட்டிகள்
மாணிக்கங்களாலும், வைரங்களினாலும்,
வெள்ளியினாலும்,

பொன்னினாலும் நிறைந்திருக்கின்றன.
அவர் சொல்ல முடியாத ஐஸ்வரியங்களை
உடையவராயிருக்கிறார்.

செய்தி: எபிரெயர், ஏழாம் அதிகாரம் #1,
செப்டம்பர் 15, 1957, இந்தியானா, அமெரிக்கா

77. ஆபிரகாம் ஒரு கூடாரத்திலே வாழ்ந்து வந்தான். அவன் எல்லாவற்றிற்கும் சுதந்திரவாளியாய் இருந்தும் ஒரு சிறு கூடாரத்திலே ஜீவித்தான். ஆகவே “அது கூடாரமோ, கொட்டகையோ, நான் ஏன் கவலைப்பட வேண்டும்?” என்று ஒரு கவிஞன் பாடினது ஆச்சரியத்திற்குரியதாய் இல்லை. நீங்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்தால் எல்லாவற்றிற்கும் சுதந்திரவாளியாய் இருக்கிறீர்கள். ஏனெனில் தேவன் அவனுக்கு பூமியை கொடுத்திருக்கிறார். அதற்கு அவரே ராஜாவாய் இருக்கிறார். ஆகவே சந்திப்பின் நேரத்திலே நாம் அவருக்குள் இருந்து சர்வ வல்லமை மற்றும் இயற்கைக்கு மேம்பட்ட அற்புதங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் சுதந்திரவாளியாய் இருக்கிறோம்.

செய்தி: காலத்தின் சந்திப்பு, ஜனவரி 15, 1956, Jeffersonville, Indiana, USA

**என்றோ ஒருநாள்
அவரீ வருவாரீ**

அன்பு எழுந்தருளும்

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

நான் அப்படியே விழுந்து என்னுடைய சிறிய பழைய அழுக்கான அங்கே இருந்த அறையில் அழ துவங்கினேன்.

267 நான் அப்படியே தூங்கி இருக்க வேண்டும். நான் தூக்கத்திலிருந்தேனோ அல்லது என்ன சம்பவித்ததோ எனக்கு தெரியாது.

268 நான் மேற்கு பக்கமாய் இருக்க எப்பொழுது வாஞ்சிப்பேன். நான் எப்பொழுதுமே அவர்களுடைய தொப்பிகளில் ஒன்றை அணிந்துகொள்ள விரும்புவேன். என்னுடைய தகப்பனார் அவருடைய வாலிப நாட்களில் குதிரைகளை அடக்குவார். நான் அவர்களுடைய தொப்பிகளில் ஒன்றை எப்பொழுதுமே அணிந்து கொள்ள விரும்பினேன். சகோதரன் டீமாஸ் ஷ்காரியன் நேற்று எனக்கு ஒன்றை வாங்கித் தந்தார். என்னிடத்தில் முதலில் (இருந்த) ஒன்று அதைப்போன்று இருந்ததில்லை. அந்தவிதமான அவர்களுடைய மேற்கத்திய தொப்பிகளில் ஒன்று.

269 நான் பரந்த புல்வெளியினூடாக தொடர்ந்து, அந்த நான்கு சக்கர பாரவண்டியில் ஒரு சக்கரம் உடைந்திருக்கிறது. பண்ணையின் மேல் அடையாளம், விற்பதற்காக' என்ற அந்த பாடலை பாடிக்கொண்டே போய்க்கொண்டு இருக்கிறதாக' நினைத்தேன். நான் தொடர்ந்து

போகையில், ஒரு பழைய மூடப்பட்ட நான்கு சக்கர பாரவண்டியை கவனித்தேன். ஒரு பழைய பரந்த உறுதியான பாத்திரம் போன்று இருந்தது. சக்கரமோ உடைந்திருந்தது. நிச்சயமாக அது என்னுடைய முறிந்துபோன குடும்பத்திற்கு பிரதிநிதித்துவமாய் இருந்தது. நான் நெருங்கி வந்தபோது, நான் நோக்கிப் பார்த்தேன். அங்கே உண்மையாகவே அழகான ஒரு ஒரு வாலிபப்பெண், சுமார் இருபத்தி மூன்று வயதிருக்கும். வெண்மையாக பறந்து கொண்டிருக்கும் தலைமுடியும், நீல கண்களும், வெண்மையான உடையும் உடுத்தி இருக்கக் கண்டேன். நான் அவளை நோக்கிப் பார்த்தேன். நான், “நீங்கள் எப்படி இருக்கின்றீர்கள்?” என்றேன். பின்னர் கடந்து சென்றேன்.

அவள், “ஹலோ அப்பா” என்றாள்.

270 நான் அப்படியே திரும்பினேன். நான், “அப்பாவா?” என்று கேட்டேன். நான், “ஏன், குமாரி, நீ...நீ என்னைப் போன்ற வயதுடையவளாய் இருக்கும் போது, நான் எப்படி உன்னுடைய அப்பாவாக இருக்க முடியும்?” என்று கேட்டேன்.

271 அவள், “அப்பா நீர் எங்கிருக்கிறீர் என்று உமக்கு தெரியவில்லையா?” என்று கேட்டாள்.

அப்பொழுது நான், “நீ என்ன சொல்லுகிறாய்?” என்றேன்.

272 அதற்கு அவள், “இது பரலோகம்” என்றாள். “பூமியின் மேல் நான் உம்முடைய குட்டி சாரோனாக இருந்தேன்” என்றாள்.

நான், “ஏன், தேனே, நீ ஒரு சின்ன குழந்தையாய் இருந்தாயே” என்றேன்.

273 “அப்பா, சிறு குழந்தைகள் இங்கே சிறுகுழந்தைகள் அல்ல. அவர்கள் அழிவில்லாதவர்கள். அவர்களுக்கு வயதாகிப் போவதில்லை, அதாவது அவர்கள் ஒருபோதும் வளருவதில்லை” என்றாள்.

274 நான், “நல்லது, சாரோன், தேனே, நீ ஒரு அழகான வாலிப ஸ்திரீயாய் இருக்கிறாயே” என்றேன்.

அவள், “அம்மா உங்களுக்காக காத்துக் கொண்டிருக்கிறாள்” என்றாள். நான், “எங்கே?” என்று கேட்டேன்.

அவள், “உயரே உம்முடைய புதிய வீட்டிலே” என்றாள்.

275 நான், “புதிய வீட்டிலா?” என்று கேட்டேன். பிரான்ஹாம்கள் நாடோடிகளாக

இருக்கின்றனரே. அவர்களுக்கு வீடுகளே கிடையாது. நான், “தேனே, எனக்கு வீடே இருந்ததில்லையே” என்றேன்.

276 அதற்கு அவள், “ஆனாலும் அப்பா உமக்கு இங்கே மேலே ஒன்று இருக்கிறது” என்றாள். ஒரு குழந்தையாய் இருக்க வேண்டும் என்று நான் கூறவில்லை. ஆனால் அது அவ்வளவு உண்மையாக எனக்கு இருக்கிறது. (சகோதரன் பிரான்ஹாம், “அழுகிறார்” - ஆசி.) அதைக் குறித்து நான் சிந்திக்க துவங்குகையில் அவை அனைத்தும் மீண்டுமாய் நினைவுக்கு வருகின்றன. மேலும், “அப்பா இங்கே உமக்கு ஒன்று இருக்கிறது” என்றாள். அங்கே எனக்கு ஒன்று இருக்கிறது என்று எனக்கு தெரியும். என்றோ ஒரு நாள் அங்கு நான் செல்வேன். அவள், “பில்லிபால், என்னுடைய சகோதரன் எங்கே?” என்று கேட்டாள்.

277 அதற்கு நான், “நான் அவனை திருமதி.பிராயிடம் ஒரு சில நிமிடங்களுக்கு முன்புதான் விட்டுவிட்டு வந்தேன்” என்றேன்.

மேலும் தொடர்ந்து அவள், “அம்மா உம்மை பார்க்க விரும்புகிறாள்” என்றாள்.

278 நான் திரும்பி பார்த்தேன். அங்கே மகத்தான பெரிய அரண்மனைகள் இருந்தன. தேவனுடைய மகிமை அவைகளை சுற்றிலுமாய் இருந்தது. நான், “என் வீடு இனிமையான வீடு” என்று தூதர்களின் பாடல்குழு பாடிக்கொண்டிருக்கிறதை கேட்டேன். நீண்ட படிகளின் வழியாக வேகமாக என்னால் முடிந்த அளவுக்கு வேகமாக ஓடத்தொடங்கினேன். நான் கதவண்டை வந்தபோது அங்கே அவள் ஒரு வெண்மையான வஸ்திரம் தரித்தவளாய், அந்த கருமையான நீண்ட தலைமுடி அவளுக்குப் பின்னாக கீழே தொங்கிக் கொண்டிருக்க நின்றாள். அவள் தன்னுடைய கரங்களை உயர்த்தினாள். நான் வீட்டிற்கு வேலையிலிருந்து அல்லது வேறொரு காரியத்திலிருந்து களைப்பாய் வரும்போது அவள் வழக்கமாக செய்வதுபோல் உயர்த்தினாள். நான் அவளை கரங்களால் பற்றிப்பிடித்து, “தேனே, நான் சாரோனை கீழே பார்த்தேன்” என்றேன். நான் “அவள் ஒரு அழகான பெண்ணாய் ஆகிவிட்டாளே, அவள் அப்படியாகவில்லையா?” என்று கேட்டேன்.

279 அதற்கு அவள், “ஆம், பில்” என்றாள். அவள், “பில்” என்று கூறி அவளுடைய கரங்களை என்னைச் சுற்றி, என்னுடைய

தோள்களைச் சுற்றி போட்டுக்கொண்டு அவள் என்னை தட்டிக் கொடுக்கத் துவங்கி, (அவள் கூறினாள்) “என்னையும், சாரோனையும் குறித்து கவலைப்படுவதை நிறுத்திக்கொள்ளுங்கள்” என்றாள்.

நான், “தேனே, என்னால் அதை தவிர்க்க முடியவில்லையே” என்றேன்.

280 அவள், “நானும், சாரோனும் உம்மை விட மேன்மையாய் இருக்கிறோம். எங்களைக் குறித்து இனி கவலைப்பட வேண்டாம். எனவே, நீர் அவ்வாறு கவலைப்படமாட்டீர் என்று எனக்கு வாக்களிப்பீரா?” என்று கேட்டாள்.

281 அதற்கு நான், “ஹோப், நான் உனக்காகவும், சாரோனுக்காகவும் அவ்வளவு தனிமையாய் இருக்கிறேன். பில்லி எல்லா நேரத்திலும் உனக்காக அழுகிறான். நான், அவனோடு என்ன செய்வதென்றே எனக்கு தெரியவில்லை” என்றேன்.

282 அவள், “அதெல்லாம் சரியாகிவிடும் பில்” என்றாள். மேலும் அவள், “இனி நீர் கவலைப்பட மாட்டீர் என்று எனக்கு வாக்களியும்” என்றாள். பின்னர் அவள், “உட்காரமாட்டீரா?” என்று கேட்டாள். அப்பொழுது நான் சுற்றும்

முற்றும் பார்த்தபோது அங்கே ஒரு மகத்தான பெரிய நாற்காலி இருந்தது.

283 ஒரு நாற்காலி வாங்க நான் முயற்சித்தது எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. இப்பொழுது முடிக்கும் போது இதை கூறுகிறேன். ஒரு சமயம் நான் ஒரு நாற்காலி வாங்க முயற்சித்தேன். எங்களிடத்தில் சாதாரண அந்த பழைய மரத்தாலான அடிபாகம் கொண்ட நாற்காலிகள்தான் காலை சிறுநுண்டிக்கு பயன்படுத்தப்படும் நாற்காலியாக இருந்தது. அவைகளைத்தான் நாங்கள் உபயோகிக்க வேண்டியதாயிருந்தது. அவைகள் மட்டும்தான் எங்களிடம் இருந்தது. பின்னாக தள்ளி சாய்ந்து கொள்ளும்படியான நாற்காலிகளில் ஒன்றை எங்களால் வாங்க முடிந்தது...அது எந்தவிதமான ஓய்வெடுக்கும் நாற்காலி என்பதை நான் மறந்துவிட்டேன். அதின் விலை பதினேழு டாலர்கள். நீங்கள் மூன்று டாலர்கள் முன்பணம் கொடுத்து வாரத்திற்கு ஒரு டாலர் கட்டலாம். நாங்கள் ஒன்றை வாங்கினோம். ஓ, நான் உள்ளே வரும்பொழுது..., நான், நான் முழுவதுமாக வேலை செய்து, நடு இரவு வரை வீதிகளைச் சுற்றியும் எங்கெல்லாம் பிரசங்கிக்கக்கூடுமோ அங்கெல்லாம் பிரசங்கித்துவிட்டு வருவேன்.

284 ஒரு நாள் என்னுடைய தவணையை செலுத்துவதில் தவறிப்போனேன். எங்களால் அதை சரியாக கட்ட முடியவில்லை. நாளுக்கு நாள் அந்த தவணைப்பணம் அதிகரித்து விட்டது. முடிவில் ஒரு நாள் அவர்கள் வந்து என்னுடைய நாற்காலியை எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். அந்த இரவை என்னால் ஒரு போதும் மறக்கவே முடியாது. அவள் எனக்கு செர்ரி பழத்தை சமைத்திருந்தாள். பாவம் சிறிய பழைய காரியம். நான் மனமுறிவடையப் போவதை அவள் அவள் அவள் அறிந்திருந்தாள். இரவு ஆகாரத்திற்குப் பின்னர் நான், “தேனே இன்றிரவு நீ எவ்வளவு நன்றாய் இருப்பதைக் குறித்து என்ன?” என்று கேட்டேன்.

285 அவள், “அண்டை வீட்டிலிருக்கிற பையன்களைக் கூப்பிட்டு பள்ளம் தோண்டி மீன்பிடிக்கும் புழுக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறேன். நாம் சிறிது நேரத்திற்கு ஆற்றுக்குப்போய் மீன்பிடித்தாக வேண்டும் என்று நீர் நினைக்கவில்லையா?” என்று கேட்டாள்.

அதற்கு நான், “ஆம், போகலாம், ஆனால்” என்றேன்.

286 அவள் அழ ஆரம்பித்துவிட்டாள். அங்கே ஏதோ காரியம் தவறாக இருந்தது என்று

எனக்கு தெரியும். எனக்கு ஒரு கருத்து இருந்தது. ஏனென்றால் அதை எடுத்துக்கொண்டு போக அவர்கள் வருவதாக ஏற்கனவே ஒரு அறிவிப்பை அனுப்பியிருந்தனர். எங்களால் அந்த வாரத்திற்கான ஒரு டாலர் தவணையை செலுத்த முடியவில்லை. எங்களால் அதை செலுத்த முடியாமற்போயிற்று. எங்களால் அதை செலுத்த முடியவில்லை. அப்பொழுது அவள் அவளுடைய கரங்களை என்னை சுற்றிப்போட்டுக் கொண்டிருக்க நான் கதவண்டை சென்றேன். என்னுடைய நாற்காலி போய்விட்டது.

அவள் அங்கே உயரே என்னிடத்தில் கூறினாள், அவள், “பில், அந்த நாற்காலி உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கிறதா?” என்று கேட்டாள். நான், “ஆம், தேனே, எனக்கு நினைவிருக்கிறது” என்றேன். “நீர் அதைக் குறித்துதானே நினைத்துக் கொண்டிருந்தீர் இல்லையா?” என்று கேட்டாள்.

அதற்கு நான், “ஆம்” என்றேன்.

287 அப்பொழுது அவள், “இந்த ஒன்றை அவர்கள் கொண்டு போகமாட்டார்கள். இந்த ஒன்றுக்கு கிரயம் செலுத்தப்பட்டாயிற்று” என்றாள்.

அவள், “ஒரு நிமிடம் உட்காரும், நான் உம்மிடத்தில் பேச விரும்புகிறேன்” என்றாள்.

நான், “தேனே, எனக்கு இது புரியவில்லை” என்றேன்.

288 அவள், “பில்லி, எனக்கு வாக்குக் கொடுங்கள், இதற்கு மேல் நீர் கவலைப்படமாட்டீர் என்று எனக்கு வாக்குக் கொடுங்கள், இப்பொழுது நீர் திரும்பிப் போகப்போகிறீர்” என்றாள். தொடர்ந்து, “இனி நீர் கவலைப்படமாட்டீர் என்று எனக்கு வாக்குக்கொடும்” என்றாள்.

நான், “என்னால் அதைச் செய்யமுடியாதே ஹோப்” என்றேன்.

289 சரியாக அந்த நேரத்தில் நான் என் சுயநினைவுக்கு வந்து தெளிந்தேன். அப்பொழுது அறைக்குள் இருட்டாக இருந்தது. நான் சுற்றும் முற்றும் பார்த்தேன், அவளுடைய கரம் என்னைச் சுற்றிலுமாய் இருப்பதை உணர்ந்தேன். நான், “ஹோப், நீ இந்த அறைக்குள் இருக்கிறாயா?” என்று கேட்டேன்.

290 அவள் என்னை தட்டிக்கொடுக்கத் துவங்கினாள். அவள், “பில், நீர் அதை எனக்கு வாக்களிக்கப் போகிறீரா?” என்று கேட்டாள். தொடர்ந்து அவள், “இனிமேல் நீர்

கவலைப்படமாட்டீர் என்று எனக்கு வாக்குக் கொடுங்கள்” என்றாள்.

நான், “உனக்கு வாக்கு கொடுக்கிறேன்” என்றேன்.

291 அதன்பிறகு அவள் என்னை இரண்டு அல்லது மூன்று முறைகள் தட்டிக்கொடுத்துவிட்டு போய்விட்டாள். நான் குதித்தெழுந்து விளக்கைப் போட்டேன். பின்னர் எல்லா இடத்திலும் பார்த்தேன். அவள் போய்விட்டாள். ஆனால் அவள் அறையை விட்டு போய்விட்டாள். அவள் போகவில்லை. அவள் இன்னும் ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கிறாள். அவள் ஒரு கிறிஸ்தவளாய் இருந்தாள்.

292 சமீபத்தில் பில்லியும் நானும் கல்லறைக்கு சென்றோம். அவனுடைய தாய்க்கும், சகோதரிக்கும் பூக்களை எடுத்துக் கொண்டு ஈஸ்டர் காலையில் சென்று நாங்கள் அங்கே நின்றோம். அப்பொழுது என் சிறுபையன் அழ ஆரம்பித்துவிட்டான். அவன், “அப்பா, என் அம்மா, அங்கே கீழே இருக்கிறாள்” என்றான்.

293 நான், “இல்லை, தேனே. இல்லை. அவள் அங்கே கீழே ஒன்றும் இல்லை. சகோதரி அங்கே கீழே இல்லை, இங்கே நமக்கு மூடப்பட்ட

கல்லறைதான் இருக்கிறது. ஆனால் கடலினுடாக
சென்றால் அங்கே ஒரு திறந்த கல்லறை
இருக்கிறது. அங்கே இயேசு உயிர்த்தெழுந்தார்.
என்றோ ஒரு நாள் அவர் வருவார். அவர்
சகோதரியையும், அம்மாவையும் அவரோடு
கொண்டு வருவார்” என்றேன்.

294 நண்பர்களே, இன்றைக்கு நான் யுத்த
களத்திலே இருக்கிறேன். என்னால் என்னால்
இதற்குமேல் எதையுமே சொல்ல முடியவில்லை.
நான் (சகோதரன் பிரான்ஹாம் அழுகிறார் - ஆசி.)
தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, ஒரு நிமிடம்
நாம் நம்முடைய தலைகளை வணங்குவோமாக.

செய்தி: என் சுய சரிதை, ஏப்ரல் 19, 1959

ஓ, அது மிகவும்
அற்புதமான ஒரு
காரியமாய் இருக்கப்
போகிறதே! அதை இழந்து
போக வேண்டாம்! அதை
இழந்துபோக வேண்டாம்.
ஓ, தேவக் கிருபையினால்,
உங்களால் செய்ய முடிந்த
அனைத்தும் செய்யுங்கள்,
மற்றவைகளை தேவன்
பார்த்துக் கொள்வார்.

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

435 ஆகையால் அன்பாயிருங்கள். உங்கள் முழு இருதயத்தோடு கர்த்தராகிய இயேசுவினிடத்தில் அன்பு கூறுங்கள். எளிமையாயிருங்கள். எதையும் ஆலோசனை செய்து, அதன் அர்த்தத்தை அறிந்துகொள்ள ஒருபோதும் முயற்சிக்க வேண்டாம். தேவனுக்கு முன்பாக எளியவர்களாயிருங்கள். நீங்கள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதிகமாக ஆலோசிக்கின்றீர்களோ, அவ்வளவாக தேவனைவிட்டு புறம்பே செல்வீர்கள். பாருங்கள்? அவர் கூறுவதையே அப்படியே விசுவாசியுங்கள்.

இப்பொழுது, “அவர் எப்பொழுது வருவார்?” என்று நீங்கள் கேட்கலாம்.

436 அவர் ஒருக்கால் இன்றைக்கு வந்தாலும் பரவாயில்லை; அவர் இருபது வருடங்கள் கழித்து வந்தாலும் அதுவும் சரிதான். நான் இப்பொழுது அவரைப் பின்பற்றிக் கொண்டிருக்கிறவிதமாகவே அவரைப் பின்பற்றிக் கொண்டிருக்கப் போகிறேன். “வேறெங்காவது என்னை உபயோகிக்க நீர் சித்தம் கொண்டால், இதோ கர்த்தாவே, நான் ஆயத்தமாயிருக்கிறேன்.” ஒருக்கால் உமது வருகை நூறு ஆண்டுகள் கழித்து இருந்தாலும் இருக்கலாம். “கர்த்தாவே, அது எப்பொழுது நிகழப்போகிறது என்று எனக்குத் தெரியாது. என் சந்ததியில் ஐந்தாம்

தலைமுறையிலுள்ளவர்கள் அதை ஒருவேளை காணலாம். ஆனால் எவ்வாறாயினும் நான் உம்முடன் சரியான பாதையில் நடக்க விரும்புகிறேன்.” உம் வருகைக்கு முன்னர் நான் நித்திரையடைந்தால், அந்நாளில் நான் நிச்சயம் உயிரோடெழுவேன்.

437 அப்பாலுள்ள அந்த மகிமை ஸ்தலத்திற்கு சென்று வந்தேன்.. அந்த தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் வயது சென்றவர் அனைவரும் வாலிப தோற்றம் கொண்டிருப்பார்கள். அவர்கள் வெள்ளை அங்கிகளைத் தரித்திருப்பார்கள். ஆண்களும் பெண்களும் வாலிப பருவத்தையடைந்து மிகவும் அழகாயிருப்பார்கள். அவர்கள் அங்கே அழகான வாலிபர்களாகவும், வாலிப ஸ்திரீகளாகவும் நின்றுகொண்டிருந்தனர். அவர்கள் இனி ஒருபோதும் வயோதிகர்களாக முடியாது. அவர்கள் இனி பாவம் செய்வதில்லை. அங்கு பொறாமையோ அல்லது வெறுப்போ காணப்படுவதில்லை. ஓ, என்னே!

438 இப்பொழுது ஒலிநாடாக்கள் பதிவு செய்யப்படவில்லையென்று நான் எண்ணுகிறேன். நான் நான் இன்னும் மூன்று நான்கு நிமிடங்கள் உங்களிடம் பேசவிரும்புகிறேன். அவ்வாறு

பேசலாமா? (சபையோர், “ஆமென்” என்கின்றனர். ஆசி.] இப்பொழுது நான் கூறப் போவது தனிப்பட்ட விஷயமாகும். ஏனெனில் நாளை, நான்நான்... நாளைய ஆராதனை மிகவும் சிறந்ததாக இருக்கும். ஆகவே, நான் கூற விரும்புவதை இப்பொழுது கூறிவிடுவது மேலானதாகும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இதை நமக்கென்று பிரத்தியேகமாகக் கூறுகின்றேன். நான்...

439 என் மனைவியாகிய மேடாவை (Meda) நான்-நான் நேசிக்கிறேன் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். என் முதல் மனைவியை நான் அதிகமாக நேசித்ததன் காரணத்தால், நான் இரண்டாம் முறை விவாகம் செய்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. தேவன் விவாகம் செய்துக்கொள்ள கூறாமலிருந்தால், நான் இரண்டாம் முறை விவாகம் செய்துக்கொண்டிருக்கவே மாட்டேன். அவள் எவ்விதம் ஜெபிக்கச் சென்றாள் என்பதையும், நான் செய்தது என்ன என்பதையும் நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்கள். “நீ போய் அவளை விவாகம் செய்துகொள்,” என்றும், நான் அதை எந்த நேரத்தில் செய்யவேண்டும் என்றும் தேவன் எனக்குச் சரியாகக் கூறியிருந்தார். அவள் மிகவும்

அருமையானவள், இன்றிரவு அவள் எனக்காக ஜெபித்துக்கொண்டிருக்கிறாள். இப்பொழுது அங்கு இரவு எட்டு மணி. அவள் ஒருவேளை இப்பொழுது ஜெபித்துக்கொண்டிருக்கலாம்.

440 இப்பொழுது கவனியுங்கள். ஒருநாள் மேடா என்னிடம் “பில் (Bill) பரலோகத்தைக் குறித்த ஒரு கேள்வியை நான் உம்மிடம் கேட்க விரும்புகிறேன்” என்றாள். நானும் “சரி. மேடா, அது என்ன?” என்றேன்.

அவள், “நான் உம்மை நேசிக்கிறேன் என்று நீர் அறிவீர்” என்றாள்.

441 நான் “ஆமாம்” என்றேன். நான் மேலே சென்று அவர்களைக் கண்டபிறகு இது நடந்தது.

அவள், “உங்கள் மனைவியாகிய ஹோப் (Hope) உங்களை நேசித்தாள் என்பதை நீர் அறிவீர்” என்றாள்.

நான், “ஆமாம்” என்றேன்.

442 அவள், “இப்பொழுது நான் பொறாமை கொள்வேன் என்று நினைக்கவில்லை. ஆனால் ஹோப் உங்களை நேசித்தாள்” என்றாள். அவள் தொடர்ந்து, “நாம் பரலோகத்திற்குப் போகும்போது...

அதாவது அவளை நீங்கள் அங்கு கண்டதாகக் கூறினீர்கள்” என்றாள்.

443 அதற்கு நான், “அவள் அங்கே இருக்கிறாள். நான் அவளை அங்கே இரண்டுமுறை கண்டிருக்கிறேன்” என்றேன். அவள் அங்கே இருக்கிறாள், என் வருகைக்காக அங்கே அவள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறாள். ஆகவே நான் அங்கே சாரோனையும் (sharon) கண்டேன். நான் உன்னை இங்கே காண்பதுபோல அவளையும் அங்கே கண்டேன். நான் அவளை அங்கே கண்டேன். நான்... என்றேன்.

444 அப்பொழுது அவள், “நாம் அங்கு செல்லும்போது, எங்களில் யார் உங்கள் மனைவியாயிருப்பாள்?” என்று கேட்டாள்.

445 அதற்கு நான், “நீங்கள் இருவருமே. எனக்கு மனைவியென்று யாரும் இருக்கமாட்டார்கள். அதே சமயத்தில் நீங்கள் இருவருமே அங்கிருப்பீர்கள்” என்றேன்.

அப்பொழுது அவள், “என்னால் இதைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லையே” என்றாள்.

446 அதற்கு நான், “தேனே, இங்கே அமர்ந்துக்கொள். நான் ஒன்றை உனக்கு விளக்கிக் காண்பிப்பேன்” என்றேன். நான், “நீ என்னை

நேசிக்கிறாய் என்று நான் அறிவேன். நான் உன்னை எவ்வளவாய் நேசிக்கிறேன், மதிக்கிறேன், கனம் பண்ணுகிறேன் என்பதை நீயும் அறிவாய். இப்பொழுது உதாரணமாக, நான் நன்கு ஆடையணிந்து, டவுண்டவுடன் என்ற இடத்திற்கு செல்ல, அங்கு உண்மையாகவே ஒரு அழகான வேசி என்னைக் கட்டித்தழுவி, 'ஓ, சகோதரன் பிரான்ஹாம், நான் உம்மை மிகவுமாக நேசிக்கிறேன்' என்று கூறி, அவளுடைய கரத்தை என்மீது போட்டு கட்டித் தழுவ ஆரம்பித்தால், அப்பொழுது நீ என்ன நினைப்பாய்?" என்று கேட்டேன்.

அவள், "நான் ஒருக்காலும் அதை விரும்பமாட்டேன் என்றே நினைக்கிறேன்" என்று பதிலுரைத்தாள்.

447 நான் மேலும் அவளிடம், "நான் உன்னிடம் ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன்; எனக்கும் கர்த்தராகிய இயேசுவுக்குமிடையே ஒருவரை மாத்திரம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற பலப்பரீட்சை உண்டானால், அப்பொழுது நீ யாரைத் தெரிந்து கொள்வாய்?" என்று கேட்டேன். இது எங்கள் இருவருக்குமிடையே எழுந்த குடும்ப சம்பாஷணையாய் இருந்தது.

448 அவள் “கார்த்தராகிய இயேசுவை” என்றாள். “ஆம், பில், நான் உம்மை நேசித்தாலும், நாம் உம்மைவிட்டு, அவரைத்தான் தெரிந்துகொள்வேன்” என்றாள்.

449 நான் அதைக்கேட்டு, “தேவனே, உமக்கு நன்றி! இப்பொழுது நீ அதைக் கூற கேட்கவே நான் சந்தோஷமடைகிறேன்” என்றேன். மேலும் நான், “இப்பொழுது என்னைக் கட்டித் தழுவிய அதே வேசி இயேசுவண்டை வந்து, அவரைக் கட்டித் தழுவி, இயேசுவே, நான் உம்மை நேசிக்கிறேன் என்று கூறினால், அதைக்குறித்து நீ என்ன நினைப்பாய்?” என்று கேட்டேன்.

அதற்கு அவள், “அதைக்குறித்து நான் சந்தோஷப்படுவேன்” என்றாள்.

450 பாருங்கள், அது மாம்சப் பிரகாரமான அன்பிலிருந்து (Phileo) தெய்வீக அன்பாக (agapo) மாறுகின்றது. பாருங்கள்? அது மேலான அன்பு. பாருங்கள்? பரலோகத்தில் கணவன், மனைவி என்னும் நிலையும், குழந்தைகள் பெறுவதென்பதும் கிடையாது. அங்கு ஆண், பெண் இருவருக்குமிடையே காணப்படும் பாலினச் சுரப்பி வேறுபாடு இருக்காது. நாம் ஒரேவிதமாக இருப்போம். அங்கு இனச்சேர்க்கைக்குரிய

சுரப்பிகள் (glands) இருக்காது. பாருங்கள்? நீங்கள். ஆம், ஐயா இச்சுரப்பிகள் இல்லாதவர்களாய் உங்களைப் பாவனை செய்து பாருங்கள். பூமியின் ஜனத்தொகை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று கருதியே நமக்கு இவை அளிக்கப்பட்டன. ஆனால் பரலோகத்தில் இச்சுரப்பிகள் இருக்கமாட்டா. இல்லை. அங்கு ஆண் சுரப்பிகளும் பெண் சுரப்பிகளும் இருப்பதில்லை.

451 ஆனால் தேவனுடைய சிருஷ்டிப்பின் வடிவம் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் உண்டாயிருக்கும். அது முற்றிலும் சரியாகும். அங்கு மாம்சப் பிரகாரமான அன்பு காணப்படுவதில்லை. எல்லாமே தெய்வீக அன்பாய் இருக்கும். பாருங்கள்? ஆகவே, மனைவியென்பவள் அழகான உருவமாய் இருப்பாளேயன்றி மனைவியென்றும் ஸ்தானத்தை வகிக்கமாட்டாள். அங்கே... மாம்சப்பிரகாரமான பாகம் என்பதே அங்கு இராது. பாருங்கள். அங்கே பொறாமைபட்ட ஒன்றுமே இல்லாததால், அங்கே பொறாமை என்பதே இருக்காது. அவ்விதமான காரியம் என்பதே அங்கு கிடையாது. அவ்விதமான ஒன்று உண்டு என்பதையே நீ ஒருபோதும் அறியாதிருப்பாய். பாருங்கள்? அங்கு அழகான

வாலிபனும், வாலிப ஸ்திரீயாக மட்டுமே இருப்பீர்கள்.

இதைக் கேட்ட என் மனைவி பில் இப்பொழுது எனக்குப் புரிந்துவிட்டது. என்றாள்.

நான், “சரி” என்றேன்.

452 நான் சம்பவித்த ஒரு சிறு காரியத்தை உங்களிடம் கூற விரும்புகிறேன். இது ஒரு சொப்பனமாகும். நான் அப்பொழுது உறக்கத்திலிருந்தேன். நான் இதை இதற்கு முன்பு பகிரங்கமாக வெளியேக் கூறினதில்லை. ஒரு சிலருக்கு மாத்திரமே இதை நான் கூறியிருக்கிறேன். எனக்குத் தெரிந்த மட்டில் இதற்கு முன்பு நான் இதை பகிரங்கமாகக் கூறினதில்லை.

453 மேற்கூறிய தரிசனம் கண்ட ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு, நான் நான் ஒரு சொப்பனம் கண்டேன். அது நியாயத்தீர்ப்பு அல்ல. சபையானது நியாயத்தீர்ப்புக்கு, அதாவது மணவாட்டி நியாயத்தீர்ப்புக்குள்ளாவதில்லை என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன். அந்த சொப்பனத்தில், பரலோகத்தில் கிரீடங்கள் அளிக்கப்படும்போது நான் அங்கு இருந்தேன். பாருங்கள். ஒரு பெரிய சிங்காசனம் இங்கே வைக்கப்பட்டிருந்தது. இயேசு அதின் மேல் வீற்றிருந்தார். பதிவுசெய்யும் தூதனும்

(Recording angel) மற்றவரும் அங்கு நிற்குகொண்டிருந்தனர். தந்தத்தால் செய்யப்பட்ட சுருள்வடிவமுள்ள ஒரு பிரமாண்டமான படிக்கட்டு அங்கு வைக்கப்பட்டிருந்தது. அங்கு நடந்து கொண்டிருந்ததை அங்கு கூடியிருந்த அனைவரும் காணத்தக்கவாறு அது அமைந்திருந்தது.

454 நான் ஒரு பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருந்தேன். நான் அந்தப்படிக்கட்டில் ஏறிச் செல்வேன் என்னும் எண்ணம் எனக்குச் சற்றேனும் இருக்கவில்லை. நான் அங்கு நிற்குகொண்டிருந்தேன்.

455 பதிவு செய்யும் தூதன் ஒரு குறிப்பிட்டப் பெயரைக் கூப்பிடுவான். அது எனக்குத் தெரிந்த பெயராயிருக்கும். பெயர் கூப்பிடப்பட்ட சகோதரன் சகோதரியுடன் அங்கு நடந்து வரும்போது நான் அங்கிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். பதிவு செய்யும் தூதன் அங்கு கிறிஸ்துவின் பக்கத்தில் நின்று கொண்டு பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். (இப்பொழுது இது ஒரு சொப்பனம் ஆகும்) அவர்களுடைய பெயர் அங்கே இருந்தன. ஜீவ புஸ்தகத்தில் அது காணப்பட்டது. இயேசு அவர்களைப் பார்த்து. “நல்லது” உத்தமும் உண்மையுள்ள ஊழியக்காரனே, உள்ளே “பிரவேசி” என்பார்.

456 அவர்கள் அங்கு சென்று
கொண்டிருந்ததை நான் பின்னால் நின்று
பார்த்தேன். அவர்கள் ஒரு புதிய
உலகத்திற்குள்ளும், சந்தோஷத்திற்குள்ளும்
பிரவேசித்தனர். “உலகத்தோற்றத்துக்கு முன்னால்
உங்களுக்கென்று ஆயத்தமாக்கப்பட்ட
கர்த்தருடைய சந்தோஷத்திற்குள் பிரவேசியுங்கள்”
என்று இயேசு அவர்களிடம் கூறினார். பாருங்கள்?
நான் நினைத்தேன். ‘ஓ’ அவர்கள்
சந்தோஷங்கொண்டு ஒருவரையொருவர் சந்தித்து
மலைகளையும் பெரிய ஸ்தலங்களையும் கடந்து
செல்வது அற்புதமான காட்சியல்லவா?’ என்று
நினைத்தவாறே நின்று கொண்டிருந்தேன்.

457 ஆனால் நான், “ஓ, அது
அற்புதமானதல்லவா? மகிமை அல்லேலூயா!”
என்று எண்ணி மேலும் கீழும் குதிக்க
ஆரம்பித்தேன்.

458 அதன்பின், வேறொரு பெயர்
அழைக்கப்படுவதை நான் கேட்டேன்.
அப்பொழுது, “ஓ, நான் அவரை
அறிந்திருக்கிறேன். நான் அவரை
அறிந்திருக்கிறேன். நான்.. அதோ அவர் அங்கே
செல்கிறார்” என்று நினைத்தேன். இவ்விதமாக நான்

அவரைக் கவனித்தேன். “நல்லது... கர்த்தருடைய சந்தோஷத்திற்குள் பிரவேசி...”

அப்பொழுது நான், “ஓ தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம், தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்” என்றேன்.

உதாரணமாக. “ஆர்மன் நெவில்” என்று அழைப்பார்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம், பாருங்கள்.

459 அப்பொழுது நான், “அதோ, அந்த வயதான சகோதரன் நெவில் அவர் அங்கே இருக்கிறார்.” என்பேன்- பாருங்கள்? அவர் ஜனக் கூட்டத்திலிருந்து வெளியே வந்து, மேலே சென்றார்.

460 அப்பொழுது அவர், “உலகத் தோற்றத்துக்கு முன்னால் உனக்கென்று ஆயத்தமாக்கப்பட்ட கர்த்தரின் சந்தோஷத்துக்குள் பிரவேசி. அதற்குள் பிரவேசி” என்று கூறினார். அப்பொழுது முதிர்ந்த சகோதரன் நெவில் ரூபம் மாறி, அங்கு நடந்து சென்றார். சந்தோஷத்துடன் சத்தமிட்டுக் கொண்டே சென்றார்.

461 அப்பொழுது நான், “தேவனுக்கு மகிமை” என்று கூச்சலிடுவேன், நான் நின்று, அற்புதமான நேரத்தை உடையவனாய் என் சகோதரர் செல்லுவதைக் கவனித்து கொண்டிருந்தேன்.

462 அதன்பின்னர் அங்கு
நின்றுகொண்டிருந்த பதிவுசெய்யும் தூதன்,
“வில்லியம் பிரான்ஹாம்” என்று பெயரை
வாசித்தான்.

463 நானும் நடந்து செல்ல
அழைக்கப்படுவேனென்று நான்
நினைக்கவேயில்லை. ஆகையால் நான் சிறிது
அச்சமுற்றேன். “ஓ, என்னே! நான் அதைச் செய்ய
வேண்டுமா?” என்று நான் நினைத்தேன். நான்
நடந்து செல்லும்போது அங்கு குழுமியிருந்த
அனைவரும் என் முதுகில் தட்டி, [எப்படி
தட்டுகிறார் என்பதை விளக்க சகோதரன்
பிரான்ஹாம் அநேகமுறை தம்மிலேயே தட்டிக்
காண்பிக்கிறார். -- ஆசி.] “சகோதரன்
பிரான்ஹாமே, தேவன் உங்களை
ஆசீர்வதிப்பாராக!” என்றனர். அந்த பெரிய
ஜனக்கூட்டத்தின் நடுவே நான் சென்றபோது,
அவர்கள் இவ்வாறு என் முதுகில் தட்டிக்
கொண்டிருந்தனர். [எப்படி தட்டுகிறார்கள்
என்பதை விளக்க சகோதரன் அநேகமுறை
தம்மிலேயே தட்டிக் காண்பிக்கிறார். - ஆசி.]
“சகோதரனே தேவன் உம்மை ஆசீர்வதிப்பாராக,
சகோதரனே, தேவன் உம்மை ஆசீர்வதிப்பாராக”
என்றனர்.

464 அப்பொழுது உங்களுக்குத் தெரியுமா? நான் ஒரு ஜனக்கூட்டத்திலிருந்து வருவதுபோன்று, “உங்களுக்கு நன்றி, உங்களுக்கு நன்றி, உங்களுக்கு நன்றி” என்று கூறிக்கொண்டே நடந்து செல்வதுபோல சென்றேன்.

465 நான் அந்தப் பெரிய தந்தப் படிக்கட்டின் மேல் நடந்து செல்ல வேண்டியவனாயிருந்தேன். நான் இவ்வாறு மேலேறிச் செல்ல ஆரம்பித்தேன். நான் முதற்படிக்கட்டில் கால் வைத்து நின்றேன். நான் எண்ணினேன். அவருடைய முகத்தை நான் நோக்கிப் பார்த்தேன். “அவரை நன்றாகக் காணட்டும்” என்று நினைத்தேன். எனவே நான் அங்கு நின்றேன்.

466 நான் என் கரங்களை இவ்விதம் வைத்திருந்தேன். இங்கே வேறு யாரோ ஒருவரின் கரம் என் கரத்தைப் பற்றியதுபோன்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. நான் திரும்பிப் பார்த்தபோது, ஹோப் பெரிய கறுத்த கண்களுடனும், கறுத்த கூந்தல் பின்புறம் தொங்கினவாறு வெள்ளையங்கி தரித்தவளாய் அங்கு நின்று கொண்டிருந்தாள். நான் “ஹோப்” என்று அழைத்தேன்.

467 பின்பு வேறொரு கரம் என் இந்தக் கரத்தைப் பிடித்தது. நான் பார்த்தபோது மேடா, கறுத்த கண்களுடன், கறுத்த கூந்தல் பின்புறம்

தொங்கினவாறு, வெள்ளையங்கி தரித்தவளாய் அங்கு நின்று கொண்டிருந்தாள், நான், “மேடா” என்றேன்.

468 இருவரும் ஒருவரையொருவர் இந்தவிதமாக நோக்கினர். அவர்கள். அவர்களிலிருவரும் என் கைகளைக் கோர்த்துக் கொண்டனர். நாங்கள் வீட்டுக்கு (Home) நடந்து சென்றோம்.

469 நான் உறக்கத்திலிருந்து எழுந்தேன். ஓ, நான் உறக்கத்தினின்று எழுந்து, நான் நான் ஒரு நாற்காலியில் அமர்ந்து அழ ஆரம்பித்தேன். உங்களுக்குத் தெரியுமா? அப்பொழுது நான், “ஓ, தேவனே, நான் சொப்பனத்தில் கண்டது உண்மையாகவே நிறைவேறட்டும்” என்றேன். இவ்விருவரும் என் வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு, குழந்தைகளைப் பெற்றனர். இதோ நாங்கள் மூவரும் பரிபூரணப்பட்ட புதிய உலகத்திற்குள் நடந்து சென்றோம். ஓ, என்னே! இல்லை, ஒன்றுமேயில்லை...

470 ஓ, அது மிகவும் அற்புதமான ஒரு காரியமாய் இருக்கப் போகிறதே! அதை இழந்து போக வேண்டாம்! அதை இழந்துபோக வேண்டாம். ஓ, தேவக் கிருபையினால், உங்களால்

செய்ய முடிந்த அனைத்தும் செய்யுங்கள்,
மற்றவைகளை தேவன் பார்த்துக் கொள்வார்.

நான் அவரை நேசிக்கிறேன்,

நான் அவரை நேசிக்கிறேன், ஏனென்றால்

முன்பு அவர் என்னை நேசித்தார்,

சம்பாதித்தார் என் இரட்சிப்பை கல்வாரியில்

செய்தி: ஆறாம் முத்திரை, மார்ச் 23, 1963

நான் அவரை அறிந்து கொள்வேன்

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

செய்தி: தேவன் மோசேயிடம் பேசினார்,
ஆகஸ்டு 31, 1953, சிகாகோ, இல்லினாய்ஸ்,
அமெரிக்கா

ஃபன்னி கிராஸ்பி, அவள்... சில குற்றம்
கண்டுபிடிப்பவர்கள் உள்ளே வந்து - எவ்வாறு
என்று அவளிடம் கூறி, அவள் கிறிஸ்தவ
பாடல்களையும் மற்றவைகளையும் பாடுவதை
குறைகூறிக் கொண்டிருந்தார்கள்... உங்களில்
அநேகருக்கு ஃபன்னி கிராஸ்பியைத் தெரியும்,
அவளைக் குறித்து அறிந்திருக்கிறீர்கள், இன்னுஞ்
சரியாகச் சொன்னால், அவள் குருடான கவிஞர்
பெண்ணாக இருந்தாள்: அவள் உலகத்திற்கு
அதனுடைய மிகச்சிறந்த பாடல்களைக்
கொடுத்திருக்கிறாள். நான் எப்பொழுதும் பீட
அழைப்புகளில் பாடி வருகிற மிகவும்
இருதயத்தைத் தொடுகிற பாடலாகிய, “கனிவான
இரட்சகரே, என்னைக் கடந்து சென்று விடாதேயும்”
என்ற பாடல் அநேகமாக ஃபன்னி
கிராஸ்பினுடையதுதான், மற்றும் இருதயத்தை
எளிதாக கிளர்ச்சியூட்டுகிற அந்தப் பாடல்கள்
எல்லாவற்றையும் (பாடியிருக்கிறாள்).

ஏதோவொரு சமயத்தில்... ஒருசமயம் அங்கே யாரோஒருவர் கடந்துசென்று, “நீ மறுகரையில் இருந்திருப்பாயானால், நீ... அங்கே அப்படிப்பட்ட ஒரு இடமாக இருந்து... நீ அங்கேயும் குருடாக இருந்திருப்பாயானால், நீ எப்பொழுதாவது அவரை எப்படித்தான் அறிந்து கொண்டிருப்பாய்?” என்று கேட்டார்.

அதற்கு அவள், “நான் எப்படியும் அவரை அறிந்திருப்பேன்” என்று கூறினாள்.

“நீ அவரை எப்படி அறிந்திருப்பாய் என்று நினைக்கிறாய்?” என்று கேட்டார்.

“நான் அவருடைய கரங்களை தடவிப்பார்த்திருப்பேன்” என்றாள். பாருங்கள். அப்போது அவள் திரும்பி, தன்னுடைய நாற்காலிக்கு திரும்பி நடக்கத் துவங்கினபோது, அந்தப் பாடல் வந்தது:

நான் அவரை அறிந்து கொள்வேன், ஆம்,
நான் அவரை அறிந்துகொள்வேன், (நீங்கள் அதைக் கேட்டிருக்கிறீர்கள்.)

மீட்கப்பட்டு அவர் பக்கத்தில் நான்
நிற்பேன்;

நான் அவரை அறிந்து கொள்வேன், ஆம்,
நான் அவரை அறிந்துகொள்வேன்

ஆணிகடாவப்பட்ட அவருடைய கைகளில்
உள்ள காயத் தழும்புகளினால்.

★★★★★

(குறிப்பு: இந்தச் செய்தியின் இறுதித் திருத்தம்
இன்னும் முடியவில்லை. இது புத்தகமாக அச்சிடும்
போது, இறுதி திருத்தம் செய்து வெளிவரும்.)

★★★★★

ஃபன்னி கிராஸ்பி அவர்களின் வாழ்க்கை
குறிப்பு:

- ✓ ஃபிரான்ஸஸ் ஜேன் வான் ஆல்ஸ்டின் என்ற
ஃபன்னி கிராஸ்பி அவர்கள் அமெரிக்க
கவிஞராகவும், பாடலாசிரியராகவும்,
இசைப்பாடல் ஆக்குவோராகவும் இருந்தார்.
- ✓ அவர்கள் 8000 க்கும் மேற்பட்ட ஸ்தோத்திர
பாடல்களையும், சுவிசேஷ பாடல்களையும்
எழுதியிருக்கிறார்கள்.

✓ 100 மில்லியன் பிரதிகளுக்கு மேல்
அச்சிடப்பட்டுள்ளன. (1 மில்லியன் என்பது
பத்து லட்சமாகும்.)

பிறப்பு: மார்ச் 24, 1820, ப்ரூஸ்டர், நியூயார்க்,
அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள்

இறப்பு: பிப்ரவரி 12, 1915, பிரிட்ஜ்போர்ட்,
கனக்டிகட், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள்

கணவர்: அலெக்ஸாண்டர் வான் ஆல்ஸ்டின்

பெற்றோர்கள்: மெர்ஸி கிராஸ்பி, ஜான் கிராஸ்பி

அவரை என்றாவது ஒரு
நாள் முகமுகமாக நான்
நீச்சயம் காண
விரும்புகிறேன்

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

7. எனவே நாம் கடைசி நாட்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். நாம் முடிவு காலத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். நான் இது சிலருக்கு பயங்கரமாக தென்படக்கூடும். ஆனால் கிறிஸ்தவர்களுக்கோ; நான் இங்கு அடைந்துள்ளது எனக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. நாம் கடைசி காலத்தில் இருப்பதற்காக நான் மகிழ்கிறேன்.

இதை ஒருகூட்டத்தில் நான் கூறினபோது, ஒருவர் என்னிடம் வந்து, “நீர் என்ன பேசுகிறீர்? உலகம் முடிவைக் காண உமக்கு மகிழ்ச்சியாயுள்ளதா என்ன?” என்று கேட்டார்.

நான், “ஆம், ஐயா நிச்சயமாக” என்றேன்.

அவர், “உலகம் முடிவுறுவதைக் காண விரும்புவது புத்திசாலித்தனமல்ல” என்றார்.

நான், “உலக முடிவின்போது இயேசு வருவார். அவரை தான் நான் காண விரும்புகிறேன். அவர் பிரசன்னமாகுதலை விரும்பும் யாவருக்கும்” என்று வேதம் கூறியுள்ளது (2 தீமோ. 4:8)” என்றேன்.

இந்நாட்களில் ஒன்றில், இவ்வுலகில் உள்ள இந்த பழைய காரியங்கள் ஒழிந்து போய், நாம் அவரைக் காணப்போகிறோம் என்று அறிந்திருப்பது நமக்கு மகிழ்ச்சியூட்டுகிறது.

8. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ... ஓ, அநேக ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அடிமைத்தனம் இருந்தது. அப்பொழுது கறுப்பு நிறமுள்ள வயோதிபர் ஒருவர் இருந்தார். அவர்கள் ஆலயங்களில் பாடுவார்கள் - நகர் புறப்பாடல்கள். அவர்கள் அடிமைகளை ஒன்று கூட்டி, கூட்டங்கள் நடத்தி, சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிப்பதுண்டு. ஒரு இரவு கூட்டத்தில், கறுப்பு நிறமுள்ள அந்த வயோதிபர் இரட்சிக்கப்பட்டார். அவர் அப்பொழுது விடுதலையடைந்ததை உணர்ந்தார். அடுத்த நாள் காலையில், அவர் வேலை செய்து கொண்டிருந்த தோட்டத்தில், அவர், “நான் விடுதலையடைந்து விட்டேன்” என்று மற்ற அடிமைகளிடம் கூறினார்.

அவருடைய முதலாளி வந்து, “சாம், இங்கே பார். மற்ற அடிமைகளிடம், நீ விடுதலையாகி விட்டதாக கூறினதாக கேள்விப்படுகிறதெல்லாம் என்ன?” என்று அவரைக் கடிந்துகொண்டார்.

அவர், “ஆம், முதலாளி. அது உண்மை. சென்ற இரவு நடந்த கூட்டத்தில் நான் பாவம், மரணம் என்பவைகளின் பிரமாணத்தினின்று விடுதலையானேன் (ரோமர் 8:2)” என்றார். அதுதான், அதுதான்.

9. நான் பாவம் மரணம் என்பவைகளின் பிரமாணத்தினின்று விடுதலையானேன். ஒரு

காலத்தில் நீங்கள் அதற்கு அடிமைகளாயிருந்தீர்கள். ஆனால் இப்பொழுதோ நீங்கள் அதனின்றி விடுதலையாகிவிட்டீர்கள். பாருங்கள்? இன்று காலை நான் கூறினது போன்று, மரணம் பாவத்தில் தான் தங்கியுள்ளது. பாவமும் மரணமும் ஒன்றே. நீங்கள் பாவத்தினின்று விலகும்போது மரணத்தினின்று விலகுகின்றீர்கள். நீங்கள் பாவத்தில் நிலைத்திருந்தால், மரணத்தில் நிலைத்திருக்கின்றீர்கள், பாருங்கள்? எனவே நீங்கள் பாவம் மரணம் என்பவைகளின் பிரமாணத்தினின்று விடுதலையாகும் போது, நீங்கள் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் புது சிருஷ்டியாயிருக்கிறீர்கள். அப்பொழுது நீங்கள் சுயாதீனராகின்றீர்கள்.

அவருடைய முதலாளி அவரிடம் “சாம், நீ கூறுவது உண்மைதானா?” என்று கேட்டார்.

அவர், “ஆம், ஐயா, என் ஜனங்களிடம் பேசி, அவர்களை பாவம் மரணம் என்பவைகளின் பிரமாணத்தினின்று விடுதலையாக்கும்படிக்கு சென்ற இரவு கர்த்தர் என்னை அழைத்தார். நாங்கள் அடிமைகளாயிருந்தாலும், பாவம் மரணம் என்பவைகளின் பிரமாணத்தினின்று நாங்கள் விடுதலையாயிருப்போம்” என்றார்.

முதலாளி, “சாம், நீ கூறுவது உண்மை தானா?” என்றார்.

அவர், “முதலாளி, நான் இவ்வாறு கூறினதால், நீர் என்னை என்ன செய்யப் போகின்றீரோ, எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் உங்களிடம் இதை கூறுகிறேன். நான் சுயாதீனமுள்ள மனிதன். நான் பாவம் மரணம் என்பவைகளின் பிரமாணத்தினின்று விடுதலையானவன்” என்றார்.

முதலாளி, “சாம், நானும் ஒரு கிறிஸ்தவன் என்று நீ அறிவாய்... தேவன் உன்னை பாவம் மரணம் என்பவைகளின் பிரமாணத்தினின்று விடுதலையாக்கி, நீ கிறிஸ்தவனாகி, அதைக் குறித்து உன் சகோதரர்களுக்கு நீ கூற விரும்புவதால், இன்று காலை உன்னை விடுதலையாக்கி, அதற்கான பிரகடனத்தில் கையொப்பமிடப்போகின்றேன். அப்பொழுது நீ யாருக்கும் அடிமையாயிராமல், சுயாதீனமுள்ளவனாக உன் சகோதரருக்கு சுவிசேஷத்தை பிரசங்கிக்கலாம்” என்றான்.

10. அந்த வயோதிபர் அநேக ஆண்டுகளாக பிரசங்கித்து வந்தார். பின்பு ஒரு நாள், நாமெல்லாரும் நமது பாதையின் முடிவை அடைவது போல் அவரும் அடைந்தார். அவர் அநேக மணி நேரம் சுய நினைவற்று கிடந்தார்.

அவருடைய வெள்ளை சகோதரரில் அநேகர் அவரைக்காண வந்திருந்தனர். அவர் உணர்வடைந்து விழித்தபோது, ஒருகூட்டம் ஜனங்கள் அவரைச் சூழ இருந்தனர். அவர் சுற்று முற்றும் பார்த்து விட்டு, “இன்னுமா முடியவில்லை?” என்று கேட்டார்.

அவர்கள், “சாம், நீர் உறங்கிக்கொண்டிருந்தீர்” என்றனர்.

அவர், “இல்லை, நான் உறங்கவில்லை. நான் அக்கரைக்கு சென்றிருந்தேன்” என்றார்.

அங்கு குழுமியிருந்த போதகர் சகோதரர்கள், “சாம், அக்கரையில் என்ன கண்டீர் என்று கூறும்” என்றனர்.

அவர், “நான் முத்துக்கள் பதித்த அந்த பெரிய வெள்ளை வாசலுக்குள் நடந்து சென்றேன். அப்பொழுது வெள்ளை சிங்காசனத்தையும் அவரையும் கண்டேன். தேவதூதன் ஒருவன் வந்து, “நீ தான் சாம் என்பவனா?” என்றான்.

நான், “ஆம்” என்றேன்.

அவன், “சாம், இங்குள்ள அங்கியையும் கிரீடத்தையும் கண்டாயா? நீ பூமியில் செய்த

மகத்தான பணியின் நிமித்தம் இவைகளைப் பரிசுகளாக வென்றுவிட்டாய்” என்றான்.

அவர், “அங்கி, கிரீடம் போன்ற பரிசுகளைக் குறித்து என்னிடம் பேச வேண்டாம்” என்றார்.

தேவதூதன், “அப்படியானால் உனக்கு என்ன பரிசு வேண்டும்?” என்று கேட்டான்.

அவர், “அவரை ஆயிரம் ஆண்டுகள் பார்த்துக்கொண்டிருக்க மாத்திரம் அனுமதித்தால் போதும்” என்றார்.

11. நாம் அனைவருக்குமே அது போன்ற உணர்வுதான் உள்ளதென்று கருதுகிறேன். உங்களுக்கும் இருக்கிறதல்லவா? எனக்கு அங்கிகளும், கிரீடங்களும், மாளிகைகளும் வேண்டாம். அவரைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க மாத்திரமே எனக்கு விருப்பம். உங்களுக்கும் அதே விருப்பம் உள்ளதல்லவா? சகோ.நெவில், அப்படி செய்யும்போது, உங்களுடன் கைகோர்த்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாம் ஒருமித்து அவரைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் போது, நான், “சகோ.நெவில், யோசித்து பாருங்கள், நாம் கூடாரத்தில் ஒன்றாக இருந்தோம். அங்கு வெயிலும் குளிர்மாய் இருந்தது. இப்பொழுது நாம் யாரைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று

கவனியுங்கள், ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரனை” என்பேன். அவருடைய முகச்சாயலைக் காண்பது மிகவும் அற்புதமாயிருக்கும் அல்லவா?

12. என் வாழ்க்கையில் இருமுறை - இதுவரை மூன்று முறை - அவரை தரிசனத்தில் கண்டிருக்கிறேன். ஒவ்வொரு முறையும் அவர் ஒரேவிதமான தோற்றத்தை உடையவராயிருந்தார். அவருடைய உருவத்தை வரைய இவ்வுலகில் எந்த ஓவியனும் இல்லை. அவர்கள் ஒருக்கால் அவரைப்போல் காணப்படும் ஒரு படத்தை வரையலாம். அவர் எனக்கு எப்படி தோற்றமளித்தார் என்றால், அவர் பேசினால் உலகம் முடிவடையும் என்பது போன்ற ஆண்மைத்தனம் கொண்டவராயும், அதே சமயத்தில் இனிமையாகவும் அழகாகவும் காணப்பட்டார். அதற்கு இணையேயில்லை ஒரு ஓவியன் தன் துரிகையினால் (brush) தீட்டமுடியாத அளவுக்கு அநேக சிறப்பு அம்சங்கள் அவருக்குள்ளன. அவரை என்றாவது ஒரு நாள் முகமுகமாக நான் நிச்சயம் காண விரும்புகிறேன்.

13. அவர் தமது விலையேறப்பெற்ற கரங்களையுயர்த்தி, “என்னிடத்தில் வாருங்கள்” என்று கூறினதை கேட்க எனக்கு எவ்வளவு

விருப்பம் என்று நான் அடிக்கடி நினைப்பதுண்டு. அவர் பயணம் செய்து களைத்துப்போய், அந்த களைப்பான தோற்றத்துடன், “வருத்தப்பட்டுப் பாரஞ்சுமக்கிறவர்களே! நீங்கள் எல்லாரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள்; நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன். நான் சாந்தமும் மனத்தாழ்மையுமாய் இருக்கிறேன்; என் நுகத்தை உங்கள் மேல் ஏற்றுக்கொண்டு என்னிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்” (மத்.11:28-29) என்று கூறினதை கற்பனை செய்து பாருங்கள். அப்படி அவர் கூறினதை எனக்கு கேட்க விருப்பம். அந்த நாளில் நான் இருக்கவில்லை. நான் பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் இவர்களுடன் நின்று கொண்டிருக்கவில்லை. ஆனால், “நல்லது, உத்தமும் உண்மையுமுள்ள ஊழியக்காரனே, உன் எஜமானுடைய சந்தோஷத்திற்குள் பிரவேசி” (மத். 25:21) என்று அவர் கூறுவதை அவர்களுடன் கூட நின்று கொண்டு கேட்பேன் என்று நம்புகிறேன்.

செய்தி: மரியாதைகள், அக்டோபர் 15, 1961, ஜெபர்ஸன்வில், இந்தியானா, அமெரிக்கா

**ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட
வானம் இருக்கின்றதா?**

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

134. இப்பொழுது நாம் கிறிஸ்து
 இயேசுவுக்குள்ளாக உன்னதங்களில் ஒன்று சேர்ந்து
 உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது
 இயேசு, இயேசுவின் சரீரமானது
 உயிர்த்தெழுதலிலிருந்து மேலே எடுத்துக்
 கொள்ளப்பட்டது என்பதை நாம் தெளிவாக
 உணருகிறோம். இப்பொழுது மூன்று
 வானங்களைக் குறித்து வேதம் பேசுகிறது
 என்பதை நாம் அறிவோம். நாம் அதை
 முதலாம் வானம், இரண்டாம் வானம்,
 மூன்றாம் வானம் என்று அறிவோம். பவுல்
 மூன்றாம் வானம் வரைக்கும்
 எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, பேசப்படாத
 வாக்குக்கெட்டாத காரியங்களைக் கண்டு,
 அவைகளைக் குறித்து அவன்
 பேசமுடியாதவனாயிருந்தான். இப்பொழுது
 வேதாகமத்தில் முதலாம் வானம் மேகங்களைப்
 போன்றுள்ளது என்றே அழைக்கப்படுகிறது.
 வேறு வார்த்தைகளில் கூறினால் கீழே இங்கே
 பூமிக்குரிய பிரகாரமான முத்திரை என்று
 அழைக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது மேலே
 மேகங்களிலிருந்து உண்டாகும் சூழ்நிலையானது
 கீழே சபைக்குள்ளாக மாறி அது ஓர் உன்னத
 ஸ்தலமாயிருக்கிறது. அதன் பின்னர் இரண்டாம்

**வானம் கதிரவன் மண்டலம் என்று
எண்ணப்படுகிறது. மூன்றாம் வானமோ
அதற்கு அப்பாலே செல்லுகிறது.**

135. இப்பொழுது நாம் சற்று சிந்திக்க நேரிடும், எனவே இதை அப்படியே ஒரு நிமிடம் கவனித்துப் பார்ப்போம். இப்பொழுது ஐன்ஸ்டீன் விஞ்ஞானத்தின் மூலம் நிரூபித்தார். அதாவது இரண்டு கார்கள் சாலையில் பக்கத்திற்கு பக்கமாக வந்து கொண்டிருப்பது போல, இரண்டு பொருள்கள் ஒன்றுக்கொன்று பக்கத்திற்கு பக்கமாக வந்து கொண்டிருந்தால், அவைகள் போதுமான அளவிற்கு வேகமாய் வந்து கொண்டிருந்தால் (இப்பொழுதோ அவைகள் ஒரு வினாடிக்கு கோடிக்கணக்கான மைல்கள் வேகத்தைப் போன்று, உண்மையாகவே அவ்வளவு வேகமாய் இருக்க வேண்டும்) ஆனால் அவைகள் ஒன்று மற்றொன்றைச் சரியாக கடந்து செல்க்கூடும், எந்த ஒரு காரியத்தையும் ஒருபோதும் தொல்லைப்படுத்தாது. வேகம் அதைச் செய்யும், அது எந்தக் காரியத்தையும் தொல்லைப்படுத்தாமலேயே ஒன்று மற்றொன்றை சரியாகக் கடந்து செல்லும்.

136. இப்பொழுது, இப்பொழுது நீங்கள் கவனிப்பீர்களேயானால், நான் இங்கே

அண்மையில் கலிபோர்னியாவில் உள்ள பால்மோர் மலையில் நிற்குகொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது என்னால் தூரதரிசினி கண்ணாடியின் மூலம் அங்கே நூற்றிருபது கோடி ஒளி ஆண்டுகளின் விண்வெளி தூரத்தைக் காணமுடிந்தது. இப்பொழுது சிந்தித்துப் பாருங்கள், நூற்றிருபது கோடி ஒளி ஆண்டுகளின் விண்வெளி தூரம், அங்கு செல்ல எத்தனை மைல்கள் வேகத்தில் செல்ல வேண்டியதாயிருக்கும் என்று கணக்கிட்டுப் பாருங்களே! புரிகின்றதா?

137. **ஆனால் அதேசமயத்தில் பரலோகம் கோடான கோழக் கணக்கான ஒளி ஆண்டுகளின் தூரத்திற்கு அப்பால் உள்ளது. அதை நினைத்துக்கூட பார்க்க கூடாத அளவிற்கு தூரமாய் உள்ளது.** நாம் எப்படி அங்கே செல்வோம்? அது பயணமாயிருக்கிறது. **அது சிந்தையைப்போன்று அவ்வளவு வேகமாய்ச் செல்வதாயிருக்கும். அது மிகவும் வேகமாக இருக்கும். உங்களால் பரலோகத்தைக் குறித்து நினைத்துப்பார்க்கக் கூடுமானால், அந்தவிதமாகத்தான் அவ்வளவு துரிதமாக நீங்கள் அங்கே இருப்பீர்கள்.**

இயேசுவானவர், அவர் உயிர்த்தெழுந்த
பிறகு, சுவர்களினூடாக வந்தார், சரியாக
கதவுகளினூடாக வந்தார், வந்து நின்று
பொரித்த மீனையும், தேன்கூட்டுத்
துணிக்கையையும் புசித்தார். அல்லேலூயா.
வேகமாயிற்றே! இந்தச் சர்ரத்தைவிட்டு ஜீவன்
வெளியேறினவுடனே, நாம் அப்பால் உள்ள
தேவனுடையப் பிரசன்னத்தில் இருக்கிறோம்.
நாம் அடி, அங்குலங்கள், கெஜங்கள், மைல்கள்
போன்றவற்றை மாத்திரமே அறிந்துள்ளோம். நாம்
இந்த நிலவுலகத் தொடர்புடைய முறைமையில்
இருக்கிறோம். ஆனால் சகோதரனே, நாம்
இங்கிருந்து செல்லும்போது, ஓ, என்னே,
என்ன ஒரு நேரமாயிருக்கம்!

செய்தி: 61-04-02 உண்மையான ஈஸ்டர்
முத்திரை

★★★★★

83. ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட வானம் இருக்கின்றதா?

162. ஆம், | - || கொரிந்தியர் 12:3ல் மூன்றாம் வானம் வரைக்கும் எடுக்கப்பட்ட ஒரு மனிதனை தான் அறிந்துள்ளதாக பவுல் கூறுகிறான். மேலும் வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் இன்னும் பிறவற்றில் அதிக வானம் காணப்படுகிறது. நான் வேகமாக கடந்து செல்லப் போகிறேன், ஏனெனில் முடிக்க வேண்டிய நேரத்தைக் கடந்துவிட்டேன். இவைகளில் மற்றவற்றை வாசித்து கருத்தைக் கூறினால் பரவாயில்லையா?

செய்தி: 59-06-28E கேள்விகளும்
பதில்களும் COD #8 AND #9

★★★★★

அங்கு பாவம் இருக்க முடியாது. பொறாமை இருக்க முடியாது, வியாதி இருக்க முடியாது. இவையனைத்தும் பரலோகக் கரையை அடையவே முடியாது. இதை எடுத்துக்

கூறும் சிலாக்கியம் எனக்கு அருளப்படாமல்
போனால், ஒருக்கால் அது அருளப்படாமல்
இருக்கலாம். அப்படியானால் தேவன் என்னை
மன்னிப்பாராக. ஆனால், அந்த சிலாக்கியம்
எனக்கு அருளப்படுமானால், நான்
சிலவற்றைக்காண தேவன் என்னை முதலாம்
வானம் வரைக்கும் எடுத்துக் கொண்டார்
என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். வேதத்தில்
ஒருவர், அது பவுல் என்று நம்புகிறேன், மூன்றாம்
வானம் வரைக்கும் எடுத்து கொள்ளப்பட்டதாக
எழுதப்பட்டுள்ளது. **முதலாம் வானமே,**

இவ்வளவு

மகிமை

பொருந்தினதாயிருக்குமானால், மூன்றாம்

வானத்தின் மகிமை எப்படி இருந்திருக்கும்?

அதைக் குறித்து பவுலால் பதினான்கு

ஆண்டுகளாக பேச முடியவில்லை என்பதில்

வியப்பொன்றுமில்லை.

அவன்

சரீரத்திலிருந்தானோ,

சரீரத்திற்குப்

புறம்போயிருந்தானோ

என்று

தெரியவில்லையென்று அவன் கூறுகிறான்.

அந்த மகத்தான அப்போஸ்தலனுடன் கூட நானும்

சேர்ந்து, அவனுடைய உத்தியோகத்தை பகிர்ந்து

கொள்ளவோ அல்லது என்னை அவனுக்கு

சமமாக்கிக்கொள்ளவோ நான் முயலவில்லை, நான்

சரீரத்திற்குப் புறம்போயிருந்தேனோ என்று
அறியேன் என்று கூற விரும்புகிறேன். **ஒன்று
மாத்திரம் எனக்குத் தெரியும். உங்களை
எவ்வளவு தத்ருபமாகக் காண்கிறேனோ,
அவ்வளவு தத்ருபமாக அது
அமைந்திருந்தது.**

செய்தி: 60-05-15E புத்திரசுவிகாரம் #1

★★★★★

நேற்று இத்தகைய ஊழியத்தில் எப்படிப்பட்ட
சோர்வுள்ள தருணம் வரும் என்று ஜனங்கள்
அறிவதில்லை. எனக்கு உண்மையாகவே சோர்வு
ஏற்பட்டது. என் மனைவியிடம் நான்,
“இவ்ஊழியத்தில் என்னால் தொடர்ந்து செல்லக்
கூடுமானால் நலமாயிருக்கும்” என்றேன்.

அவள், “பில், ஏன் அப்படி சொல்லுகிறீர்கள்”
என்றாள்.

நான், “ஓ, எனக்கு அதிக சிரமங்கள்
ஏற்படுகின்றன” என்றேன்.

“அவைகளையெல்லாம் விட்டுவிட்டு வேறு
வழியில் செல்லப் பார்கின்றாயா?
அவைகளிலிருந்து ஏமாற்றி செல்ல

முயற்சிக்கின்றாயா?” என்று பரிசுத்த ஆவியானவர் என்னிடம் கூறுவது போல் தோன்றினது. பாருங்கள்?

“இல்லை, நான் சிரமங்களை முகமுகமாய் சந்திப்பேன் என்றேன்” பாருங்கள்?

அங்கு மிகவும் நன்றாக இருக்கும். நான் உத்தமமாக உண்மையாக, என் கண் கண்டவைகளை சாட்சியாக அறிவிக்கிறேன். **இவ்வாழ்க்கை முழுவற்ற பின்பு, நாம் நினைப்பதைக் காட்டிலும் மிக்க மேன்மையுள்ள ஒரு தேசத்தில் பிரவேசிப்போம்.** இங்கு அந்நியர்கள் யாராகிலும் இருப்பார்களானால், நான் மூடபக்தி வைராக்கியம் கொண்டவன் என்று நீங்கள் எண்ணிவிட வேண்டாமென்று தேவனை நோக்கி ஜெபிக்கிறேன். உத்தமமாக உங்களிடம் உண்மையையே கூற விரும்புகிறேன். இங்கு இவ்வளவு சத்தியம் உள்ள பொழுது தவறான ஒன்றை உங்களிடம் கூறுவதனால் என்ன பயன்? நான் ஏன் தவறானவைகளைக் கூற வேண்டும்? பாருங்கள்? இது சத்தியம்.

பவுல் மூன்றாம் வானம் வரைக்கும் எடுக்கப்பட்டு பேசப்படாத வார்த்தைகளை

**அவன் கேட்டதில் வியப்பொன்றுமில்லை.
ஒரு நாள் அவன், “தேவன் தம்மில் அன்பு
சுறுகிறவர்களுக்கு ஆயத்தம்
பண்ணினவைகளைக் கண்
காணவுமில்லை, காது கேட்கவுமில்லை,
அவைகள் மனுவனுடைய இருதயத்தில்
தோன்றவுமில்லை” என்றான். ஓ, அது
ஜீவனுள்ளதாயிருக்கிறது!**

இங்கு நாம் அழுக்குக் குவியலில் வாழ்ந்து வருகிறோம். அவ்வளவுதான்... புகைந்து கொண்டிருக்கும் அழுக்குக் குவியல். அதனால் நாம் அழுக்காகாமல் போனாலும், அதிலே தான் நாம் வாழ்ந்து வருகிறோம். அது பாவம் என்பதை அங்கு எரிப்பதனால், புகைந்து வருகின்றது. பட்டினத்திலுள்ள அழுக்கு குவியல் எரிந்து புகைவதைப் போன்ற குமட்டலான காரியம் வேறெதுவும் இருக்க முடியாது. நீங்கள் எப்பொழுதாகிலும் அதனருகில் சென்றதுண்டா? அந்த அழுக்கிலிருந்து, எல்லாவித தூர்நாற்றம் கலந்த புகை தோன்றி வெளிவரும். நீங்கள் அதை முகர்ந்தால், அது உங்களை மயக்கத்தில் ஆழ்த்தும்.

நான் நியூ ஆல்பனியில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுக்குச் சென்று, மீட்டரை பார்த்து பணம் வசூல் செய்யும் சமயம் என் ஞாபகத்திற்கு

வருகின்றது. அங்கு ஒரு அழுக்கு குவியல் இருப்பது வழக்கம். அவ்வழியில் போகவேண்டிய நாள் வந்தாலே எனக்கு வெறுப்பு தோன்றும். ஏனெனில் அங்கு பயங்கரமான துர்நாற்றம். அங்கு எலிகளின் உடல்களும், நாய்களின் உடல்களும் எரிந்து புகைந்து, பயங்கரமான துர்நாற்றம் தோன்றும்.

இந்த வாழ்க்கையை அதனுடன் ஒப்பிடலாம். ஆவிக்குரிய விதமாக கூறினால், பாவமானது எரிந்து புகைந்து, எல்லாவிடங்களிலும் துர்நாற்றம் வீசுகின்றது. ஆனால் நதிக்கு அப்பால், காற்று சுயாதீனமாக வீசி, எங்கு பார்த்தாலும் அழகாகவும், அன்பு, சந்தோஷம், நித்திய ஜீவனாகவும் காணப்படுகின்றது. ஆனால் நாம் ஒரு பேரூரில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். எனவே, நமது போராயுதங்களைக் கீழே வைத்து விட்டு, “நாம் துரிதமாக அங்கு சென்றுவிடலாம்” என்று சொல்ல வேண்டாம். நாம் யாரையெல்லாம் நம்முடன் கொண்டு வர முடியுமோ, அவர்களையெல்லாம் கொண்டு வருவோம். ஆம்,

செய்தி: 60-05-22M புத்திரசுவிசாரம் #3

118. தேவனுடைய சத்தம் உங்களோடு பேச நீங்கள் கேட்கையில் ஏதோ ஒன்று சம்பவிக்கிறது. ஆமென்! அவ்வாறு உங்களுக்கு சம்பவித்ததுண்டா? முப்பதொன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக எனக்கு அவ்வாறு சம்பவித்தது. அதன்பிறகு நான் முன்பு போல் இருக்கவில்லை. “வருத்தப்பட்டு பாரஞ்சுமக்கிறவர்களே, நீங்கள் எல்லாரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள், நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன்” என்று அவர் கூறினார். அது என்னை மாற்றினது.

119. யோவான் கூறினான்:

“உடனே ஆவிக்குள்ளானேன் (என்ன ஆவிக்குள்? பரிசுத்த ஆவிக்குள் ஒ!) ஆவிக்குள்ளானேன்.... இதோ, வானத்தில் ஒரு சிங்காசனம் வைக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தச் சிங்காசனத்தின் மேல் ஒருவர் வீற்றிருந்தார்.”

வெளி.4:2

120. இப்பொழுது யோவான் பூமியைவிட்டு புறப்பட்டு விட்டான். கிறிஸ்து பூமியை விட்டு

கிளம்பிவிட்டு (பரிசுத்த ஆவியின் ரூபத்தில்)
 மீண்டும் சரீரத்திற்குள்ளாக திரும்பிவிட்டார்.
 இன்றைக்கு சரீரமானது ஒரு நினைவுகூருதலாக
 அங்கே இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. ஒரு
 பலியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது.
 இவ்வதிகாரத்தினூடே நாம் அவ்விஷயத்தைப்
 பார்க்கிறோம். **ஆனால் கிறிஸ்துவின்**
ஆவியானது சபைக்குள் வாசம்பண்ணும்படி
திரும்பி வந்திருக்கிறது. நமக்குள் வாசம்
பண்ணும்படியாக.

121. இப்பொழுது, இங்கே பூமியில் அவரது
 கிரியையின் காலத்தின் முடிவைக் குறித்து
 காண்பித்த பிறகு, அவர் பரலோகத்திற்குள்
 சென்றார். “இவைகளுக்குப் பின்பு சம்பவிக்கப்
 போகிறவைகளை நான் உனக்குக் காண்பிப்பேன்.
 சபைக்காலங்களுக்குப் பிறகு உள்ளவைகளை
 காண்பிப்பேன்” என்று யோவானிடம் கூறினார்.
 “யோவானே, நான் இனிமேல் கீழே பூமியில்
 இருந்து எதையும் உன்னோடு பேச முடியாது;
 ஏனெனில் நான் அதைவிட்டு நீங்கி
 வந்துவிட்டேன். நான் உன்னதத்திற்கு
 வந்துவிட்டேன். எனவே நீ மேலே என்னோடு
 வந்துவிடு” என்று கூறினார். ஆமென்! “இதற்குப்
 பிறகு சம்பவிக்கப்போகிறவைகளை நான் உனக்கு

காண்பிப்பேன்” என்றார். ஓ, என்னே! ஓ!
தரிசனத்தில் மகிமைக்குள்
எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டான்.

122. அவனுடைய அனுபவம் பவுலுடைய
அனுபவம் போன்றதாகத்தான் இருக்கவேண்டும்.
2கொரிந்தியர் 12:2-4 குறித்துக் கொள்ள
விரும்பினால் அதைக் குறித்துக்கொள்ளுங்கள். 2
கொரிந்தியர் 12:2-4. பவுலும்கூட ஒரு நாளிலே
தரிசனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டான். அதை
நீங்கள் அறிந்தீர்களா? அவன் பார்த்த காரியங்கள்,
அவைகளைப் பற்றி வெளியே பேசுவதற்கு
உகந்ததல்ல என்பதாய் இருந்தது. பதினான்கு
வருடங்கள் அவன் அதைப்பற்றி
குறிப்பிடவேயில்லை. ஆனால் அவ்விரு
அனுபவங்களுக்கிடையே உள்ள வேறுபாட்டைக்
கவனிக்கவும்.

123. பவுல் எதைக் கண்டானோ
அதைப்பற்றி வெளிப்படையாக பேசுவோ
அல்லது அதைக்குறித்து சொல்லவோ தடை
செய்யப் பட்டான். ஓ, என்னே! அவன் அதை
வெளியே சொல்ல முடியும் என்பதை நான்
விசுவாசிக்கவில்லை.

ஒரு

சிறு

**பயனமான நான் ஒரு நாள்
இவ்வாறு சென்றிருந்தேன்.
அதைப்பற்றி நான்
குறிப்பிட்டதேயில்லை. இனி
ஒருபோதும் கூறவுமாட்டேன்.**

அவன் வெளியே பேச இயலாதபடிக்கு உள்ள
காரியங்களை அவன் பார்த்தான். அவன்
மூன்றாம் வானம் வரைக்கிலும் எடுத்துக்
கொள்ளப் பட்ட போதிலும், அதைப்பற்றி
விவரிக்க வார்த்தைகளே அவனுக்கு
இருக்கவில்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.
மூன்றாம் வானம் வரைக்கும் எடுத்துக்
கொள்ளப்பட்டான், பாருங்கள்.

124.

யோவான்

எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டபொழுது அது
எத்தகையதொரு வேறுபாடானதாக இருந்தது!
அவன் அப்பொழுது இயேசுவைக் கண்டான்.
அவர் அவனிடம், “நீ கண்டவைகளை ஒரு
புஸ்தகத்தில் எழுதி, சபைகளுக்கு அனுப்பு” என்று
கூறினார். பவுல் கண்டவைகளைப் பேச தடை

செய்யப்பட்டான். ஆனால் யோவானோ, ஒரு புஸ்தகத்தில் அதை எழுதி, அது காலங்கள் நெடுகிலும் போகும்படியாக அவனுக்குக் கூறப்பட்டது. ஓ, என்னே! அது இப்பொழுது வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அது இந்தக் கடைசி நாட்களில் தான் வெளிப்படுத்தப்படவேண்டும் என்று இருக்கிறது. யோவானின் நாளில் அது வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. நாம் போய்க் கொண்டிருக்கையில், இப்பொழுது அது வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

125. ஓ கவனியுங்கள், சபைக்காலம் முடிவடைந்த உடனேயே, யோவான் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதானது, லவோதிக்கேயா சபைக்காலம் முடிவடைந்த உடனேயே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட சபைக்கு முன்னடையாளமாக இருக்கிறது. இந்த சபைக் காலத்திற்குப் பிறகு எடுத்துக் கொள்ளப்படுதல் வருகிறது. யோவான் மேலே போனது போல, சபையும் தேவனுடைய சமூகத்திற்கு மேலே போகிறது. அதை நினைக்கையில் அது என் ஆத்துமாவை எழுச்சியூட்டச் கூடியதாக இருக்கிறது. சபையானது எடுத்துக் கொள்ளப்படுதலில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. வெளிப்படுத்தின விசேஷப் புத்தகத்தில் இந்த

~ 17 ~

இடம் பாருங்கள், சபைக் காலத்திற்கு முடிவிலே
எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

செய்தி: 60-12-31 வெளிப்படுத்தின
விசேஷம் 4 அதிகாரம் #1

★★★★★

*Only believe,
Only believe
All things are possible,
Only believe.*

சகோ. பினேகாஸ்

**போன்: 8838623242,
9551855108**

**Email: jebakumarsa@gmail.com
www.thefinish.in**